

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY
Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
Tel.: +420 221 997 111
www.justice.cz

V Praze dne 2. 6. 2014
Č.j.: MSP-171/2014-OT-OSV/4

Ministerstvo spravedlnosti ČR, z podnětu odvolání pana Tomáše Peciny, nar. 21. 4. 1966, bytem Slezská 56, 120 00 Praha 2, proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2014 č.j. Si 211/2013-32 a z podnětu stížnosti téhož žadatele na postup téhož soudu při vyřizování žádosti o informace podané dne 12. 10. 2013

vydává

podle § 16 odst. 3, 16a odst. 6 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a §§ 89 a 90 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení (správní řád), toto

r o z h o d n u t í :

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se ruší rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2014 č.j. Si 211/2013-32 a věc se mu vrací k novému projednání.**
- II. Podle § 16a odst. 6 písm. b) InfZ se ukládá Krajskému soudu v Praze, aby do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí řádně vyřídil stěžovatelovu žádost o informace ze dne 12. 10. 2013.**

Odůvodnění:

Žadatel požádal dne 12. 10. 2013 Krajský soud v Praze jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ (dále jen „orgán prvního stupně“) o informace spočívající v zaslání kopie návrhu na zápis do seznamu znalců týkajícího se PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D., a to včetně všech příloh a dodatků.

Orgán prvního stupně zaslal dne 25. 10. 2013 žadateli přípis, v němž uvedl, že žádost o jmenování PhDr. Jana Borise Uhlíře, Ph.D. znalcem z oboru sociální vědy, odvětví politologie se specializací na nacismus, fašismus, neonacismus a neofašismus byla dotázanému soudu doručena dne 9. 11. 2012. Předsedkyně Krajského soudu v Praze rozhodla o jmenování znalcem dne 24. 6. 2013. Toto rozhodnutí pak orgán prvního stupně žadateli poskytl.

Žadatel podal dne 29. 10. 2013 stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace.

Ve stížnosti uvedl, že mu orgán prvního stupně neposkytl informace, o které žádal, tedy kopii návrhu na zápis do seznamu znalců včetně všech příloh a dodatků, a to aniž by vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve smyslu ustanovení § 15 InfZ.

Orgán prvního stupně rozhodl dne 13. 11. 2013 o odmítnutí žádosti.

V odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na ústavní základy práva na informace, které je zaručeno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. K samotné žádosti pak orgán prvního stupně uvedl, že žadatel požaduje informace, které jsou obsaženy ve správním spise týkajícím se znalce PhDr. Jana B. Uhlře, Ph.D., přičemž dle povinného subjektu správní řád možnost žádat o informace v režimu InfZ nevyklučuje. Orgán prvního stupně rovněž vyslovil názor, že z formulace žádosti lze dovodit, že žadatel se nedomáhá možnosti nahlédnout do správního spisu, ale že žádá o poskytnutí informace podle InfZ. Připomněl také, že žadatelově žádosti již částečně vyhověl. Orgán prvního stupně rovněž uvedl, že je oprávněn chránit osobní údaje obsažené v dokumentech ve správním spise, a proto anonymizoval údaje týkající se data narození a bydliště znalce. K tomu pak doplnil, že PhDr. Jan Boris Uhlř, Ph.D. působí jako znalec z oboru sociální vědy, odvětví politologie se specializací na nacismus, fašismus, neonacismus a neofašismus, tedy jako znalec ideologií, které jsou základem pravicového extremismu, jenž je často spojen s násilnými projevy. Vzhledem k tomu dospěl k závěru, že znalec takto exponovaného oboru musí být chráněn. Dotázaný soud dále odkázal na náleží Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002 sp. zn. Pl. ÚS 3/2002, k čemuž doplnil, že v souvislosti s částí žádosti týkající se data narození, bydliště a ostatních dokladů o odborné způsobilosti, tj. vysvědčení o dosaženém vzdělání a doporučení kolegů, provedl test proporcionality. Na základě poměrování vzájemně si konkurujících práv, tedy práva na informace týkající se procesu jmenování znalce podle § 3 odst. 1 zákona č. 36/1967 o znalcích a tlumočnících, a práva na ochranu soukromí a osobních údajů, dal orgán prvního stupně přednost právu na ochranu soukromí znalce. K tomu uvedl, že tuto ochranu aplikoval v omezeném rozsahu, neboť žadateli zpřístupnil údaje obecné povahy týkající se ustanovení konkrétního znalce do funkce a rozhodnutí o jeho jmenování. K žadatelem požadovaným kopiím dokumentů pak dodal, že povinný subjekt tyto listiny nevystavil, a proto je nemůže žadateli na žádost vydat. Na závěr pak uvedl, že pokud je účelem poskytnutí informace zajištění transparentnosti jmenování konkrétního znalce do seznamu znalců, není dle orgánu prvního stupně údaj o bydlišti a datu narození k naplnění tohoto účelu potřebný.

Žadatel podal dne 26. 11. 2013 proti rozhodnutí orgánu prvního stupně odvolání.

Žadatel ve svém odvolání uvedl, že napadené rozhodnutí je zmatečné, neboť ačkoliv mu nebyly poskytnuty žádné informace, o které žádal, napadené rozhodnutí je formulováno jako rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Žadatel dále poukázal na skutečnost, že argumentace napadeného rozhodnutí se soustředí na to, že žadateli nelze poskytnout osobní údaje týkající se znalce, nicméně vzhledem k tomu, že tyto údaje jsou každému k dispozici z veřejných zdrojů, o takové údaje ani nežádal. Jediné, co orgán prvního stupně k odepření požadovaného návrhu na zápis do seznamu znalců uvedl, bylo konstatování, že znalec je třeba chránit. Žadatel rovněž vyslovil názor, že uvádí-li orgán prvního stupně jako důvod pro odmítnutí žádosti tu skutečnost, že požadované dokumenty sám nevystavil, a proto je nemůže žadateli ani poskytnout, je dle žadatele takové odůvodnění nesrozumitelné a s platným právem se míjí. K tomu připomněl, že důvody pro odmítnutí žádosti o informace jsou zákonem taxativně vymezeny. Na závěr pak žadatel poukázal na skutečnost, že v případě znalkyně Mgr. Lenky Vrchlavské působící ve stejném oboru mu byly totožné dokumenty poskytnuty přípisem dotázaného soudu ze dne 25. 10. 2013.

Ministerstvo spravedlnosti ČR jako odvolací orgán žadatelem napadené rozhodnutí orgánu prvního stupně přezkoumalo a dospělo k závěru, že odvolání je důvodné. Proto svým rozhodnutím ze dne 9. 1. 2014 č.j. MSP-744/2013-OT-OSV/7 rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušilo a věc mu vrátilo k novému projednání.

V odůvodnění odvolací orgán poukázal na ústavní základy práva na informace, které je zaručeno v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Dále vyslovil názor, že v souladu s tímto ustanovením lze právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jen jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Odvolací orgán dále odkázal na ustanovení §§ 7 až 12 InfZ, jež přesně vymezují omezení práva na informace. K samotnému charakteru žadatelem požadovaných informace

odvolací orgán připomněl nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 11. 2010 sp. zn. I. ÚS 517/10 a ze dne 17. 7. 2007 sp. zn. IV ÚS 23/2005, z nichž dovedl, že soudní znalec je osoba působící ve veřejném životě. Vzhledem k tomu dospěl odvolací orgán k opačnému závěru, než k němuž dospěl orgán prvního stupně, totiž že veřejný zájem na poskytnutí informací souvisejících se vznikem oprávnění vykonávat znaleckou činnost shledat lze. Odvolací orgán se však ztotožnil s názorem orgánu prvního stupně, podle něhož lze s ohledem na obor znalecké činnosti PhDr. Uhlíře, Ph.D. přistoupit k anonymizaci bydliště a data narození. Odvolací orgán připomněl rovněž principy minimalizace a selekce, podle nichž platí, že žádost nelze odmítnout jako celek jen z toho důvodu, že část požadovaných informací nemá být vydána. V neposlední řadě pak odvolací orgán odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2009 č.j. 1 As 29/2009-59, v němž se Nejvyšší správní soud vyjádřil k pojmu „informace vztahující se k působnosti povinného subjektu“.

Orgán prvního stupně rozhodl dne 5. 3. 2014 o částečném odmítnutí žádosti, a to v části týkající se data narození, bydliště, telefonických a emailových kontaktů znalce PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D. a dále pak informací o rodině a rodinných vztazích tohoto znalce.

Orgán prvního stupně v odůvodnění připomněl, že žadateli částečně vyhověl již dne 25. 10. 2013 a dne 5. 3. 2014, kdy mu některé požadované informace poskytl. Orgán prvního stupně poukázal na oprávnění povinného subjektu chránit osobní údaje, jež jsou obsaženy v dokumentech ve správním spise. V poskytnutých dokumentech proto přistoupil k anonymizaci veškerých osobních údajů dotýkajících se osoby znalce, tj. údaje o bydlišti, datu narození, telefonních a emailových kontaktech a údaje o rodině znalce. K tomu dotázaný soud znovu upozornil na skutečnost, že znalec PhDr. Uhlíř, Ph.D. je znalcem z oboru sociální vědy, odvětví politologie se specializací na nacismus, fašismus, neonacismus a neofašismus. Dle orgánu prvního stupně se tedy jedná o znalectví ideologií, které jsou základem pravicového extremismu, a proto by měl být znalec takto exponovaného oboru chráněn. V souvislosti s tím pak orgán prvního stupně provedl test proporcionality, přičemž dospěl k závěru, že v daném případě má přednost právo na ochranu soukromí znalce. Orgán prvního stupně dále uvedl, že tuto ochranu aplikoval v omezeném rozsahu, když žadateli zpřístupnil údaje obecné povahy týkající se ustanovení do funkce, rozhodnutí o jmenování a listiny související s žádostí o jmenování do seznamu znalců. Na závěr orgán prvního stupně vyslovil názor, že informace o bydlišti a rodině nemají na případné posuzování transparentnosti výběru a zápisu do seznamu znalců vliv.

Žadatel zaslal dne 1. 4. 2014 orgánu prvního stupně podání označené jako „Odvolání a stížnost proti rozhodnutí předsedkyně Krajského soudu v Praze ze dne 5. března 2014 č.j. Si 21//2013-32, resp. proti postupu povinného subjektu“.

Žadatel v první řadě vyslovuje názor, že vymezení anonymizovaných údajů není dostatečně určité, přičemž v poskytnutých dokumentech byla provedena anonymizace v rozsahu, jenž výroku rozhodnutí neodpovídá. Vzhledem k tomu žadatel podává odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně v rozsahu informací o rodině a rodinných vztazích znalce, a z důvodu opatrnosti rovněž stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ s návrhem, aby v případě, že věc nebude vyřešena autoremedurou, nadřízený orgán věc převzal a požadované informace sám poskytl. Žadatel dále uvádí, že k napadenému rozhodnutí bylo přiloženo celkem 20 listin, na nichž byla provedena anonymizace, jež neodpovídá výroku rozhodnutí. K tomu poukazuje na skutečnost, že orgán prvního stupně znečistil rovněž jméno samotného znalce. Za podstatnou vadu však žadatel považuje rozsah anonymizace dokumentu nazvaného „Curriculum vitae“ ze dne 30. 11. 2012, dále doporučení náměstka ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů ze dne 4. 12. 2012 a žádosti o zápis do seznamu znalců ze dne 10. 9. 2012. Dle žadatele je napadené rozhodnutí vágní, neboť bez dalšího není zřejmé, co lze pokládat za informace o rodině a o rodinných vztazích znalce. Žadatel má dále za to, že rozsah a kontext znečistění nasvědčuje tomu, že postup povinného subjektu je abusivní a představuje zneužití práva. Žadatel v neposlední řadě poukazuje na skutečnost, že svobodný přístup k informacím zakotvený v InfZ je vystavěn na principu, že žadatelé právní zájem na požadovaných informacích prokazovat nemusejí.

Orgán prvního stupně předložil žadatelovo podání spolu se spisovým materiálem sp. zn. Si 211/2013 nadřízenému orgánu.

Dne 9. 5. 2014 podal žadatel u nadřízeného orgánu návrh na přijetí opatření proti nečinnosti, v němž uvedl, že o podaném odvolání spojeném se stížností na postup povinného subjektu nebylo odvolacím orgánem v zákonné lhůtě rozhodnuto.

Nadřízený orgán napadené rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2014 č.j. Si 211/2013-32 přezkoumal a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Nadřízený orgán dále přezkoumal žadatelovu stížnost na postup Krajského soudu v Praze a dospěl k závěru, že rovněž stížnost je důvodná.

Nadřízený orgán vycházel ze spisu Krajského soudu v Praze. K dispozici měl žádost o informace ze dne 12. 10. 2013, přípis soudu ze dne 25. 10. 2013, žadatelovu stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 29. 10. 2013, rozhodnutí soudu ze dne 13. 11. 2013, žadatelovo odvolání ze dne 26. 11. 2013, vlastní rozhodnutí ze dne 9. 1. 2014, rozhodnutí soudu ze dne 5. 3. 2014, žadatelovo podání ze dne 1. 4. 2014 a žadatelův návrh na přijetí opatření proti nečinnosti ze dne 9. 5. 2014.

Nadřízený orgán posoudil věc následovně.

Právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní politická práva. Podle čl. 17 odst. 1 až 5 Listiny, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Státní orgány jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

Výkladovým pravidlem pro zákonem stanovená omezení základních práv a svobod platí dle čl. 4 odst. 4 Listiny, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobody musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Ústavní soud v této souvislosti mnohokrát judikoval, že rozsah omezení základních práv a svobod je třeba z těchto důvodů vykládat restriktivně.

Taktéž podle Mezinárodního paktu o občanských a politických právech má každý právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu. Užívání práv zde uvedených s sebou ovšem nese zvláštní povinnosti a odpovědnost, a proto může podléhat určitým omezením. Tato omezení mohou být stanovena pouze zákonem a musí být nutná k respektování práv nebo pověsti jiných nebo k ochraně národní bezpečnosti nebo veřejného pořádku nebo veřejného zdraví nebo morálky.

Rovněž Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve svém čl. 10 stanoví, že každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, nicméně může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.

Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je InfZ. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních §§ 14 a 15 InfZ. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. K odmítnutí žádosti dotázaný povinný subjekt

přistoupí tehdy, jestliže úspěšnému naplnění povinnosti poskytovat informace brání některé z omezení práva na informace, která jsou přesně vymezena v ustanoveních §§ 7 až 12 InfZ. Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti.

Povinnost poskytovat informace vychází z ustanovení § 2 odst. 1 InfZ, které stanoví, že povinné subjekty mají podle InfZ povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Povinné subjekty tedy poskytují informace, které mají reálně k dispozici, respektive rovněž informace, které sice nemají, ale na základě povinnosti stanovené právním předpisem mít mají. Na vytváření nových informací se povinnost poskytovat informace v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 InfZ nevztahuje.

Žadatel se na orgán prvního stupně obrátil s žádostí o informace podanou dle InfZ, v níž požádal o zaslání kopie návrhu na zápis do seznamu znalců týkajícího se PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D., a to včetně všech příloh a dodatků. Vzhledem k tomu, že orgán prvního stupně na tuto žádost reagoval přípisem, jímž mu poskytl toliko anonymizované rozhodnutí ze dne 24. 6. 2013 o jmenování PhDr. Jana B. Uhlíře, Ph.D. znalcem, podal žadatel stížnost na postup při vyřizování žádosti. Orgán prvního stupně pak v rámci autoremedury vydal dne 13. 11. 2013 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti. Toto rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušil odvolací orgán svým rozhodnutím ze dne 9. 1. 2014, jímž rovněž potvrdil žadatelův nárok obdržet požadované informace. Orgán prvního stupně následně žadateli poskytl požadované dokumenty, v nichž však některé údaje znečitelnil. K tomu vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu datum narození, bydliště, telefonické a emailové kontakty znalce a informace o rodině a rodinných vztazích. Také toto rozhodnutí žadatel napadl, konkrétně svým podáním ze dne 1. 4. 2014 obsahujícím jak odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, tak stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Vzhledem k tomu, že orgán prvního stupně nyní nevyužil institut autoremedury, postoupil žadatelovo podání spolu s příslušným spisovým materiálem přímo nadřízenému orgánu.

Nadřízený orgán napadené rozhodnutí a související postup povinného subjektu posoudil, přičemž vycházel z obsahu předloženého spisového materiálu, především pak z kopií poskytovaných dokumentů. Nadřízený orgán dospěl v první řadě k závěru, že dokumenty poskytnuté žadateli dotázaným soudem byly skutečně anonymizovány mimo jiné též v rozsahu jméno a příjmení znalce, a to aniž by o tom bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Takový postup je v rozporu především s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ, podle něhož je třeba v případě, kdy povinný subjekt žádosti byť i jen zčásti nevyhoví, vydat rozhodnutí o odmítnutí. Ve výroku napadeného rozhodnutí však anonymizace jména a příjmení zahrnuta nebyla. Podal-li tedy žadatel stížnost na postup při vyřizování žádosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, nezbyvá nadřízenému orgánu než mu dát za pravdu a orgánu prvního stupně přikázat, aby žadatelovu žádost o informace vyřídil řádně.

Znečitelnění jména a příjmení znalce je však v rozporu také s předchozím rozhodnutím nadřízeného orgánu v této věci, tedy s rozhodnutím ze dne 9. 1. 2014 č.j. MSP-744/2013-OT-OSV/7. Nadřízený orgán totiž ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že soudní znalec je osoba působící ve veřejném životě, a proto lze veřejný zájem na poskytnutí informací souvisejících se vznikem oprávnění vykonávat znaleckou činnost dle zákona o znalcích a tlumočnících, jakými jsou například návrh na jmenování znalcem nebo příslušný vysokoškolský diplom, jednoznačně shledat. V takovém případě nezbyvá nadřízenému orgánu než konstatovat, že znečitelnil-li dotázaný orgán prvního stupně také jméno a příjmení znalce, nevzal při novém posuzování žadatelovy žádosti v potaz závazný názor nadřízeného orgánu. Takový postup je pak dle názoru nadřízeného orgánu v rozporu se zásadou hospodárnosti a rychlosti řízení vyplývající z § 6 správního řádu.

Žadatel dále uvádí, že z napadeného rozhodnutí není bez dalšího zřejmé, co lze pokládat za informace o rodině a rodinných vztazích znalce. V této souvislosti je dle nadřízeného orgánu třeba upozornit na skutečnost, že v předloženém spisovém materiálu sice dokumenty, jež byly zaslány žadateli, založeny byly, nicméně na těchto kopiích bylo začerněno pouze jméno, příjmení, datum a místo narození, rodné číslo, bydliště, telefonní a emailové kontakty znalce a jména dalších fyzických osob. Ani jediný tento údaj však dle názoru nadřízeného orgánu neodpovídá pojmu „rodina a rodinné vztahy znalce“. Žadatel

ve svém podání uvedl, že k přespřílišnému užití anonymizace došlo u třech výše specifikovaných dokumentů, což však neodpovídá provedenému znečitelnění těch kopií, jež má k dispozici nadřízený orgán. Nadřízený orgán má proto za to, že mu orgán prvního stupně nepředložil k posouzení poskytnuté dokumenty v takové podobě, v jaké je zaslal žadateli. Vzhledem k této skutečnosti není nadřízený orgán schopen posoudit, v jaké míře byla anonymizace požadovaných dokumentů provedena, a tedy zda skutečně nedošlo k příliš extenzivnímu výkladu ustanovení upravujících omezení práva na informace tak, jak tvrdí žadatel ve svém podání.

Nad rámec výše uvedeného a s ohledem na již zmiňované zásady hospodárnosti a rychlosti řízení nadřízený orgán posoudil pasáže v žadatelem označených dokumentech, v nichž je obsažena zmínka o rodině znalce. Nadřízený orgán následně dospěl k závěru, že ne ve všech případech je možné věc uzavřít prostým konstatováním, že takový údaj nemá vliv na posouzení transparentnosti výběru a zápisu do seznamu znalců. Uvádí-li totiž žadatel o zápis do seznamu znalců, že určitá okolnost měla na jeho rozhodnutí stát se znalcem vliv, je zřejmé, že taková informace s výkonem funkce znalce souvisí. Naproti tomu údaj o rodinném stavu, popřípadě jména jeho rodičů a jiných osob v dokumentech zmíněných, je možné považovat za informace chráněné. V takovém případě je však třeba postupovat v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ.

Na základě těchto úvah nadřízený orgán opětovně potvrzuje žadatelův nárok obdržet požadované informace v souladu s ustanoveními InfZ, respektive přezkoumatelné rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Orgán prvního stupně je proto povinen znovu posoudit charakter požadovaných informací a poskytnout žadateli veškeré požadované informace vyjma informací, jejichž vyloučení stanoví zákon. Pokud žádosti o informace byť i jen zčásti nevyhoví, je orgán prvního stupně povinen vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace v části týkající se chráněných informací. Takové rozhodnutí musí být řádně odůvodněno, povinný subjekt tedy musí žadateli jednoznačně sdělit, v čem případný zásah do chráněných informací spatřuje, a současně musí být v jeho výrokové části jednoznačně vymezeno, kterých informací se rozhodnutí týká.

Z uvedeného vyplývá názor nadřízeného orgánu, že žadatelovo odvolání i stížnost jsou důvodné. Nadřízenému orgánu za této situace nezbylo, než napadené rozhodnutí orgánu prvního stupně zrušit a věc mu vrátit k novému rozhodnutí, resp. poskytnutí informací. Ve svém dalším postupu bude orgán prvního stupně právním názorem odvolacího orgánu vázán.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

Mgr. Jaroslav Rozsypal, v.r.
vedoucí oddělení styku s veřejností
odboru tiskového
sekce kabinetu ministryně
Ministerstva spravedlnosti ČR
(agenda svobodného přístupu k informacím)

Za správnost:
Alica Kubíčková